

Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

04 noiembrie 2015

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Bobu Natalia, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 februarie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Bularga Igor Mihail, născut la 10 iunie 1974, originar și domiciliat în mun.Bălți, str.Bulgară 50, ap.37.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 07.05.2013 - 18.12.2013;
2. Instanța de apel: 17.02.2014 - 23.02.2015;
3. Instanța de recurs: 12.08.2015 - 04.11.2015.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Bălți din 18 decembrie 2013, Bularga Igor a fost achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(2) lit.c) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Bularga Igor a fost pus sub învinuire pentru faptul că, activînd în funcția de șef al Direcției protecție a consumatorilor din mun.Bălți al Agenției pentru Protecția Consumatorilor din cadrul Ministerului Economiei al Republicii Moldova, fiind transferat în această funcție în baza ordinului directorului Agenției nr.20-p din 01.02.2012, abilitat în conformitate cu fișa postului a șefului Direcției protecție a consumatorilor din mun.Bălți, aprobată de directorul Agenției la 20.03.2012 cu atribuții de organizare și dirijare a activității Direcției, inclusiv de coordonare și organizare a activității de supraveghere a pieții prin controlul de stat; de monitorizare a respectării dispozițiilor legale privind protecția consumatorilor referitoare la securitatea produselor și serviciilor, precum și la apărarea drepturilor legitime ale consumatorilor prin efectuarea controalelor pe piață la producători, importatori, distribuitori, vânzători, prestatori de servicii; de sesizare a autorităților competente cu privire la neconformitățile produselor și serviciilor plasate pe piață pentru îndeplinirea măsurilor prevăzute de lege, etc., fiind astfel persoană publică, urmărind scopul de profit, intenționat, începînd cu 11 martie 2013, a pretins prin extorcare de la Ghidici Anatolie, director al SRL „Transiur”, care la 24 ianuarie 2013, s-a adresat cu petiție către Direcția protecție a consumatorilor din mun.Bălți, bani ce nu i se cuvin în sumă totală de 300 euro, pentru îndeplinirea acțiunilor în exercitarea funcției sale, exprimate prin aplicarea prescripției privind interzicerea plasării pe piață, comercializării, utilizării și transportării a 100 loturi de produse nealimentare a SRL "Aluniș" în sumă totală de 295180,75 lei, în lipsa certificatelor de conformitate și marcarea necorespunzătoare a produselor respective, pentru că acestea contravin prevederilor art.7, 25 din Legea privind

protecția drepturilor consumatorului nr.105-XV din 13.03.2003 și pct.45 al Reglementării tehnice cu privire la produsele pentru construcții, aprobate prin Hotărârea Guvernului R.Moldova nr.226 din 29.02.2008, iar la 22.03.2013, aproximativ la ora 08.20, în biroul de serviciu nr.12 din incinta Direcției protecție a consumatorilor din mun.Bălți, din str.Victoriei 54, personal, a primit pentru sine de la petiționarul Ghidici Anatolie mijloacele bănești extorcate în sumă de 300 euro care, conform cursului valutar oficial stabilit de Banca Națională a Moldovei constituiau echivalentul a 4794,33 lei.

3. Nefiind de acord cu sentința procurorul a contestat-o cu apel, solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie recunoscut vinovat în baza art.324 alin.(2) lit.c) Cod penal la 8 ani închisoare, cu amendă în mărime de 2000 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 5 ani.

În susținerea argumentelor sale, procurorul a invocat că instanța a dat o apreciere unilaterală probelor administrate, deoarece în cadrul urmăririi penale și judecării cauzei, au fost prezentate probe ce dovedesc cert vinovăția inculpatului, motiv pentru care se impune condamnarea lui Ig.Bularga pentru fapta comisă; instanța neîntemeiat și-a întemeiat concluziile de achitare doar pe declarațiile inculpatului, pe cînd acestea urmau a fi apreciate critic, în raport cu cele ale martorului A.Ghidici; incorect instanța a calificat acțiunile martorului ca o provocare; instanța concluzionînd lipsa în acțiunile inculpatului a elementului calificativ „extorcare”, urma să încadreze acțiunile ultimului în baza art.324 alin.(1) Cod penal, deoarece din probele scrise rezultă că acesta a primit suma acordată de către A.Ghidici.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 februarie 2015, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de procuror.

Instanța de apel, verificînd și cercetînd suplimentar probele administrate în cauză, și anume:

- declarațiile inculpatului I.Bularga, care a negat vinovăția în comiterea faptei incriminate, nu a cerut și nu a pretins careva bani de la A.Ghidici, dînsul la începutul lunii februarie a emis de interzicere a comercializării de produse a loturilor ce aparțin SRL „Aluniș”, iar răspunsul la petiția lui A.Ghidici nu a fost executată de el, dar de șeful Agenției, A.Cuzimuc;

- declarațiile martorului A.Guțu, care a declarat că au fost întocmite trei prescripții cu un interval de timp între ele, procesele-verbale fiind întocmite de Ig.Bularga și G.Romanaș, amenda stabilită de către Agenția de protecție a consumatorului a fost achitată, iar marfa de la firma „Transiur” a fost transmisă la firma „Pena Liux”, care se ocupa cu vînzarea materialelor de construcție;

- declarațiile martorului T.Petrov, care a relatat că actul de control și procesele-verbale cu privire la contravenție au fost transmise la Agenția de protecție a drepturilor consumatorilor din mun.Chișinău de către directorul Agenției, A.Cuzimuc;

- declarațiile martorului G.Romanaș, care a explicat că în privința SRL „Aluniș” au fost întocmite două prescripții, iar la 19.03.2013 a fost întocmită a treia prescripție, care a fost transmisă la Agenția de protecția a drepturilor consumatorilor din mun.Chișinău. Nu-și aduce aminte în privința a cîte loturi a fost întocmită a doua prescripție, iar vîzînd că expiră termenul de examinare de o lună, dînsa împreună cu Ig.Bularga au decis de a întocmi un înscris comun și a elibera o nouă prescripție, care nu influența nicidecum mărimea sancțiunilor aplicate anterior;

- declarațiile martorului A.Ghidici, care a relatat că au fost întocmite trei prescripții, prima nefiind întocmită corect, susținînd că i-a transmis lui Ig.Bularga 300 euro pentru soluționarea problemei. La Agenția de protecția a drepturilor consumatorilor s-a adresat o singură dată și răspunsul la petiție l-a primit timp de o lună, în ziua cînd a transmis banii,

pentru ca Ig.Bularga să-și îndeplinească obligațiunile sale corect și să efectueze un control la întreprinderea "Aluniș", iar firma sa "Transiur" nu are nici o atribuție la cazul dat;

cît și probele scrise - denunțul cet.A.Ghidici din 14.03.2013, procesul-verbal privind examinarea și marcarea bancnotelor, fișa postului, procesele-verbale de reținere și cercetare la fața locului din 22.03.2013, de efectuare a interceptării și înregistrării comunicărilor și a imaginilor, de examinare și transcriere pe un suport aparte a comunicărilor și imaginilor din 25.03.2013, de ridicare cu anexarea nemijlocită a pachetului de documente, de examinare a obiectelor și documentelor din 28.03.2013 și 10.04.2013, raportul de expertiză nr.536-537 din 05.04.2013, analizîndu-le sub toate aspectele, complet și obiectiv, apreciîndu-le prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei și concludenței, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, a ajuns la concluzia că acestea, nu dovedesc vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(2) lit.c) Cod penal.

Reținînd probele sus-menționate, instanța de apel a stabilit că, prima instanță corect a conchis că a lipsit intenția inculpatului de a comite fapta incriminată, din motiv că acestuia nu i-a fost clar scopul transmiterii banilor de către A.Ghidici, și acțiunile ultimului just au fost calificate ca o provocare, deoarece A.Ghidici, fiind directorul SRL „Transiur” și avînd scopul înlăturării, prin intermediul Agenției de protecție a drepturilor consumatorilor de pe piață a SRL „Aluniș”, care este concurent al întreprinderii sale, precum și în scopul blocării activității acesteia, cît și răfuielii cu conducătorul ei A.Guțu, a încercat să folosească o instituție de stat în interese personale. Însă, neatingîndu-și scopul, a hotărît să se răzbune pe Ig.Bularga prin organizarea unei provocări și înscenarea coruperii acestuia, fapt ce se confirmă prin aceea că A.Ghidici a activat anterior la SRL „Aluniș” în calitate de manager și cunoștea activitatea acesteia din interior, îi era cunoscut faptul că SRL „Aluniș” la începutul anului preda actele pentru reperfectarea lor. Din declarațiile directorului SRL „Aluniș”, A.Guțu, rezultă că la momentul cînd colaboratorii Agenției au venit la control, actele erau transmise la SRL „Certmatcom”, mun.Chișinău pentru reperfectare în scopul activării legale, fapt de care s-a folosit A.Ghidici. Acesta din urmă neobținînd scopul dorit de a bloca activitatea SRL „Aluniș”, a decis să se răzbune în acest mod pe Ig.Bularga, intuind că acesta din urmă apără interesele SRL „Aluniș” și nu ale lui.

Astfel, instanța de apel a conchis că, prima instanță just a constatat că nu s-a dovedit faptul comiterii de către inculpat a infracțiunii imputate, că acesta ar fi creat condiții și în mod intenționat ar fi pretins și primit bani ce nu i se cuvin în sumă de 300 euro.

La fel, instanța de apel a respins argumentul invocat de procuror, precum că Ig.Bularga ar fi primit bani prin extorcare, deoarece din probele prezentate de partea acuzării nu rezultă faptul dat, ba dimpotrivă, din acestea rezultă nevinovăția lui Ig.Bularga, fiindcă din stenograma prezentată de partea acuzării rezultă intenția inculpatului de a-și lua rămas bun și de a se despărți de A.Ghidici, neașteptînd careva remunerări, iar fraza spusă de A.Ghidici „Как мы договорились просто со слов к делу”, demonstrează o provocare și înscenare de corupere cu scopul răzbunării sale pe Ig.Bularga.

Instanța a considerat că este corectă și concluzia primei instanțe, care a conchis că în acțiunile inculpatului lipsește latura obiectivă, cît și componenta de infracțiune, deoarece numai din declarațiile martorului A.Ghidici rezultă că inculpatul ar fi pretins bani pentru întocmirea prescripției începînd cu 11.03.2013, pe cînd probele dovedesc contrariul. Astfel, din declarațiile martorului T.Petrov reiese că, la 22.03.2013, actul de control împreună cu toate materialele au fost transmise la sediul Agenției în mun.Chișinău pentru luarea deciziei, și în cazul dat Ig.Bularga, la data de 22.03.2013, nicidecum nu putea elibera vreun act ce ține de îndeplinirea atribuțiilor în exercitarea funcției sale, sau să pretindă prin extorcare bani ce nu i se cuvin.

Totodată, instanța a conchis că, potrivit declarațiilor martorului A.Ghidici, la 22.03.2013 dînsul a primit răspunsul oficial la petiția sa adresată Agenției, contrasemnat de șeful Agenției pentru protecția consumatorilor din cadrul Ministerului Economiei, și această scrisoare nu este un act de îndeplinire sau neîndeplinire al atribuțiilor de serviciu al funcționarului, dar este un act de corespondență, adică un răspuns oficial la petiție, prin urmare rezultă că pentru actul dat Ig.Bularga nu putea să extorcheze bani, fiindcă la 22.03.2013 A.Ghidici s-a prezentat în birou avînd deja scrisoarea la mîină, fapt confirmat prin stenograma convorbirii lor.

Respins de instanță a fost și argumentul acuzării, precum că Ig.Bularga a pretins bani pentru a îndeplini acțiuni, și anume de a aplica prescripția în sumă de 295810 lei cu nr.01172, deoarece prescripția dată a fost aplicată la data de 19.02.2013, adică cu o lună înainte de a se adresa A.Ghidici la CNA, astfel că nu exista nici motivarea de a iniția discuția referitor la remunerare, lipsind astfel și legătura cauzală între suma primită și acțiunea a cărei îndeplinire se urmărea.

Instanța de apel a constatat că, din stenogramă și înregistrările video, rezultă că Ig.Bularga niciodată nu l-a chemat la discuție pe A.Ghidici, ci dimpotrivă, ultimul a fost inițiatorul tuturor întîlnirilor, inclusiv și a ultimei, dînsul vrînd să discute textul răspunsului primit la petiția sa. Totodată, instanțele de fond, reținînd răspunsul Institutului Național de Standartizare și Metrologie din 10.06.2013 și a Ministerului Economiei, potrivit cărora mijloacele specificate în expertiză nu au fost prezentate la verificare metrologică, au pus la îndoială capacitatea utilajului folosit la stabilirea circumstanțelor care au valoare pentru calificarea acțiunilor inculpatului, din care motiv au conchis că concluziile expertizei nr.536-537 din 29.03.2013 nu pot fi folosite ca probă în învinuirea inculpatului.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul care, invocînd temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare, invocînd că instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, deoarece instanța de apel a ignorat probele prezentate de partea acuzării care dovedesc vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii incriminate, și anume declarațiile martorului A.Ghidici, în rest, repetat a redat motivele invocate în apel expuse la pct.3 al prezentei decizii.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținînd cont de opinia inculpatului expusă în referință, care a solicitat declararea inadmisibilității recursului, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Conform art.414 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricărui probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar și poate administra la cererea părților, orice probe noi pe care le consideră necesare și este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit conținutului recursului, procurorul a invocat drept temei de casare a hotărîrii contestate prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Analizând aceste temeuri în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că acestea nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat.

Instanța de apel, judecând apelul procurorului, îndeplinind cerințele art.414-419 Cod de procedură penală, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate în prima instanță, suplimentar audiind inculpatul Ig.Bularga, martorii A.Ghidici, A.Guțu, T.Petrov, G.Romanaș, T.Cușnir, S.Dobrovolschi, A.Călcii și recercetînd actele cauzei - procesele-verbale de pornire a urmăririi penale și de constatare a circumstanțelor săvîrșirii infracțiunii, de marcarea a bancnotelor, de percheziție corporală și alte probe prezentate de procuror, și, pronunțîndu-se asupra tuturor motivelor invocate în apel, stabilind temeurile de fapt și de drept care au dus la respingerea lui, a adoptat o hotărîre motivată și legală.

În acest context, instanța de apel, menținînd sentința de achitare, a concluzionat că la soluționarea cauzei, prima instanță a ținut cont în plină măsură de prevederile art.99-101 Cod de procedură penală, a cercetat probele prezentate de părți sub toate aspectele, verificîndu-le și apreciindu-le just prin prisma pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și întemeiat a ajuns la concluzia privind achitarea lui Ig.Bularga de sub învinuirea adusă în baza art.324 alin.(2) lit.c) Cod penal.

Potrivit prevederilor art.394 alin.(3) Cod de procedură penală, instanța de fond a făcut o analiză amplă a probelor acumulate în cauză, argumentînd detaliat respingerea acestora, ce au fost administrate în suportul învinuirii aduse inculpatului, stabilind că acuzarea nu a prezentat careva probe pertinente și concludente, care în ansamblu cu circumstanțele cauzei, ar dovedi vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

Reieșind din textul apelului, rezultă că procurorul critică aprecierea probelor administrate de prima instanță, considerînd-o ca necorespunzătoare circumstanțelor de fapt ale cauzei.

Colegiul atestă că, în conformitate cu principiul contradictorialității în procesul penal, reglementat de art.24 Cod de procedură penală, urmărirea penală, apărarea și judecarea cauzei sînt separate și se efectuează de diferite organe și persoane. Instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decît interesele legii. Funcția acuzării este pusă pe seama procurorului care intenționează cauza penală, înaintează învinuirea, susține acuzarea în instanțele de judecată.

În pofida acestor cerințe, în ședința instanței de apel procurorul nu a prezentat careva probe, din care s-ar deduce vinovăția inculpatului Ig.Bularga, care nu a recunoscut vinovăția.

Atît prima instanță, cît și cea de apel, care s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul procurorului, corect au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind acuzarea înaintată lui Ig.Bularga și întemeiat au concluzionat achitarea acestuia de sub învinuirea de săvîrșire a infracțiunii imputate, pe motiv că argumentele procurorului aduse în probarea învinuirii nu și-au găsit confirmare în ședința de judecată, iar în cererea de apel nu au fost prezentate probe noi ce ar confirma vinovăția acestuia în cele incriminate.

Instanțele de fond just au concluzionat că nici în cadrul urmăririi penale, nici în ședința de judecată acuzarea nu a prezentat careva probe certe și verosimile care ar dovedi că Ig.Bularga ar fi extorcat și pretins de la A.Ghidici bani în sumă de 300 euro pentru îndeplinirea unor acțiuni în exercitarea funcției sale.

Concluziile instanțelor privind lipsa probelor ce ar confirma săvîrșirea de către inculpat a infracțiunii imputate acestuia sînt corecte, deoarece după cum rezultă din actele cauzei, inculpatul este învinuit de faptul că *„fiind persoană publică, urmărind scopul de profit, intenționat, începînd cu 11 martie 2013, a pretins prin extorcare de la Ghidic Anatolie, director al SRL „Transiur”, care la 24 ianuarie 2013 s-a adresat cu petiție către Direcția protecție a consumatorilor din mun.Bălți, bani ce nu i se cuvin în sumă totală de 300 euro, pentru îndeplinirea acțiunilor în exercitarea funcției sale, exprimate prin aplicarea*

prescripției privind interzicerea plasării pe piață, comercializării, utilizării și transportării a 100 loturi de produse nealimentare a SRL „Aluniș” în sumă totală de 295180,75 lei, în lipsa certificatelor de conformitate și marcarea necorespunzătoare a produselor respective, ... iar la 22.03.2013, aproximativ pe la ora 08.20, personal, a primit pentru sine de la petiționarul Ghidici Anatolie mijloacele bănești extorcate în sumă de 300 euro...echivalentul a 4794,33 lei... ”.

Însă, după cum rezultă din actele cauzei, la 24 ianuarie 2013, A.Ghidici s-a adresat cu plîngere către Agenția pentru protecția consumatorului din mun.Bălți, pe faptul acțiunilor ilegale comise de către SRL „Aluniș”. În urma examinării plîngerii acestuia, la 04.02.2013, sub nr.01080 Agenția, în persoana inspectorilor Ig.Bularga și G.Romanaș, au emis în privința SRL„Aluniș” prescripția privind interzicerea temporară a 11 loturi de produse în sumă de 6160 lei, precum și la 19.02.2013 prescripția nr.01028 pe 22 de loturi în sumă de 81847 lei. Totodată, Ig.Bularga a expediat o scrisoare în adresa șefului Secției investigare a Fraudelor nr.3 Bălți, V.Banaru, solicitînd aportul pentru constatarea stocului produselor din motivul neconformităților depistate, în vederea evitării plasării pe piață a produselor necorespunzătoare cerințelor legislației în vigoare care, la 19.02.2013, a expediat în adresa Agenției procesul-verbal contravențional MAI 01280135 din 18.02.2013 întocmit în baza art.281 Cod contravențional, în privința lui A.Guțu (SRL„Aluniș”) pentru adoptarea deciziei conform competenței și soldurile pe materialele de construcție produse de compania „Tegra State” în sumă de 297545, 25 lei.

Astfel, Ig.Bularga, la 19.02.2013, a emis în privința conducătorului SRL „Aluniș” prescripția seria PL nr.01172 privind interzicerea temporară a 100 loturi de produse nealimentare în sumă de 295810,75 lei, precum și prescripția cu nr.00825, în baza actului de control nr.03034 din 19.02.2013, privind înlăturarea neconformităților. La 19.03.2013, prin deciziile nr.501, 502 a Agenției pentru protecția consumatorilor, mun.Chișinău, SC „Aluniș” SRL a fost amendată cu 450 unități convenționale, și respectiv, cu 100 unități convenționale.

S-a constatat că, tot la 19.03.2015, directorul Agenției pentru protecția drepturilor consumatorilor, A.Cuzimuc, a expediat în adresa SRL „Transiur” răspunsul la petiția lui A.Ghidici înregistrată la 24.01.2013 sub nr.285, prin care l-a informat că în privința SRL „Aluniș” de către Agenție a fost aplicată prescripția privind interzicerea temporară a loturilor de produse și înlăturarea neconformităților și în privința acesteia au fost întocmite procese-verbale contravenționale în baza art.281, 344 alin.(2) lit.c) Cod contravențional.

Prin urmare, reieșind din circumstanțele menționate, instanțele de fond corect au ajuns la concluzia că Ig.Bularga nu putea extorca suma de 300 euro la 22.03.2013, pentru că I.Ghidici i-ar fi solicitat să emită prescripția privind interzicerea temporară a lotului de produse în sumă de 297545 lei, deoarece Ig.Bularga și-a îndeplinit atribuțiile de serviciu în exercitarea funcției sale și încă la 19.02.2013 a emis în privința conducătorului SRL „Aluniș” prescripția privind interzicerea temporară a 100 loturi de produse nealimentare în sumă de 295810,75 lei, *adică cu o lună înainte de adresarea lui A.Ghidici la CNA*. Astfel că, la momentul adresării decăzuse deja presupusa acțiune a cărei îndeplinire se cerea, aceasta fiind îndeplinită de Ig.Bularga în cadrul exercitării atribuțiilor de serviciu, indiferent de faptul că i s-ar fi propus sau nu anumite sume de bani.

Mai mult, la 22.03.2013, reieșind din înregistrarea audio a convorbirii între A.Ghidici și Ig.Bularga, s-a discutat doar pe marginea răspunsului la petiția lui A.Ghidici adresată Agenției pentru protecția consumatorului, lipsind careva discuții de bani.

La fel, Colegiul penal reține că, pentru ca inculpatul să poată fi atras la răspundere penală conform învinuirii înaintate, trebuie să existe legătura causală dintre pretindere și primire, deoarece mai întîi trebuie să aibă loc pretinderea și primirea, după care îndeplinirea sau posibilitatea îndeplinirii acțiunii. Însă, în cazul supus judecării lipsește această legătură, ce ar fi dovedit faptul că inculpatul ar fi extorcat bani pînă a-și îndeplinit obligațiunile de

serviciu, astfel că, la data adresării lui A.Ghidici la CNA - 14.03.2013 cu cererea în care a indicat, precum că „Ig.Bularga pentru a întocmi în conformitate cu legea documente corespunzătoare, ce intră în obligațiile lui de serviciu, cere de la mine 300 euro” (f.d.6 v.1), acesta nu mai era interesat în emiterea prescripției privind interzicerea temporară a lotului de produse în sumă de 297545 lei, deoarece îi era cunoscut că o astfel de decizie a fost deja luată la 19.02.2013, prin urmare că nu mai exista motivarea de a iniția discuția referitor la remunerare și careva drept al său nu a fost încălcat.

Astfel, Colegiul constată ca întemeiate concluziile instanțelor de fond referitor la achitarea inculpatului, concluzii care detaliat sînt motivate și se bazează pe aprecierea obiectivă și sub toate aspectele a probelor administrate.

Totodată, Colegiul penal respinge afirmația recurentului, precum că instanțele de fond au ignorat declarațiile martorului A.Ghidici, deoarece instanțele corect au concluzionat că martorul dat a fost un provocator, care a înscenat coruprea inculpatului, dat fiind că, la caz, nu au fost administrate dovezi că Ig.Bularga ar fi săvîrșit infracțiunea în lipsa pretensei provocări.

Unica probă invocată de procuror, care în opinia sa demonstrează vinovăția inculpatului este proba obținută în cadrul activității operative de investigații din 22.03.2013 atunci cînd A.Ghidici, fiind echipat de către poliție cu dispozitive speciale de înregistrare a convorbirii, i-a transmis banii.

Însă, din materialele cauzei nu reiese că pînă la data de 22.03.2013, autoritățile au dispus de informație sau vreo probă obiectivă, precum că inculpatul ar fi fost implicat anterior în acțiuni de luare de mită. Mai mult, din stenograma convorbirii dintre inculpat și martor, se deduce o provocare, care nu și-a atins scopul, fiindcă A.Ghidici nu și-a obținut scopul său să blocheze activitatea SRL „Aluniș”, pentru a putea fi unicul importator de marfă pe piață, pe care doar dînsul s-o poată realiza.

Colegiul penal constată că, reieșind din cumulul de probe administrate în cauză, cert rezultă că inculpatul a fost supus unei acțiuni de provocări, în lipsa vreunui indiciu că infracțiunea ar fi fost comisă fără această provocare.

După cum rezultă din textul recursului, recurentul critică hotărîrea instanței de apel și sub aspectul că aceasta nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, însă nu specifică în recurs asupra căror motive concrete nu s-a expus instanța de apel în raport cu circumstanțele relevate în partea descriptivă a deciziei contestate și care ar fi esența circumstanțelor că hotărîrea adoptată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, fiind omisă în totalitate argumentarea ilegalității hotărîrii atacate în acest sens.

La acest capitol, Colegiul amintește că în cazul în care recursul ordinar declarat nu cuprinde o motivare corespunzătoare privitor la erorile de drept invocate, instanța de recurs nu este competentă să-l completeze cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica sub acest aspect, întrucît, după cum s-a menționat mai sus, potrivit art.24 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decît interesele legii.

În continuare, nu se rețin de instanța de recurs nici cele specificate de recurent, precum că „hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția”, deoarece așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel la adoptarea hotărîrii, a respectat prevederile art.417 alin.(8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la respingerea apelului declarat de procuror și adoptarea soluției expuse în pct.4 din prezenta decizie. Totodată, Colegiul reține că asemenea motive ca cele invocate în recursul procurorului și reproduse în pct.5 din prezenta decizie, nu constituie temeiuri de drept pentru recursul ordinar, din categoria celor prevăzute în art.427 alin.(1) Cod de procedură penală.

Astfel, analizând materialele cauzei și hotărârile judecătorești atacate, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea acestora. Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Prin urmare, reieșind din cele menționate, Colegiul penal conchide că instanțele de fond corect au reținut în acest sens prevederile art.8 și art.389 Cod de procedură penală, în aspectul că o hotărâre de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe exacte, cercetate de instanța de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele au fost lichidate și apreciate corespunzător. O sentință de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri.

Potrivit legislației în vigoare, vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată a dat răspuns la toate chestiunile prevăzute în art.385 Cod de procedură penală, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetînd nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în urma unei proceduri legale.

Instanțele de fond au ținut seama de aceste prevederi legale, precum și de principiul că toate îndoielile apărute și care nu pot fi înlăturate, se tratează în favoarea inculpatului și a adoptat soluția întemeiată.

Prin urmare, temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției date sînt argumentate din punct de vedere al legalității hotărîrii atacate.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de procuror, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Bobu Natalia, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 februarie 2015, în cauza penală Bularga Igor, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 02 decembrie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu